

Posudek bakalářské práce Petry Rudišarové

Dysgrafie jako jedna z forem specifických poruch učení

Předkládaná bakalářská práce Petry Rudišarové, DiS. byla vypracována v rozsahu 57 stran. Je rozdělena na část teoretickou, praktickou a přílohy. Poměr obsahu části teoretické a praktické je vyvážený.

V *úvodu* práce nás autorka seznamuje s důvody, které jí vedly k výběru tématu. Stanovuje si cíle pro část teoretickou i praktickou a hypotézy.

Část teoretická je rozdělena do 9 kapitol. Postupně zde autorka objasňuje základní pojmy, se kterými dále pracuje v praktické části. Nalezneme zde vysvětlení terminologie tzv. dysporuch i přehled jednotlivých poruch učení a vysvětlení pojmu ADHD. Následují definice specifických poruch učení a dyslexie, podrobný popis problematiky dysgrafie, dyslexie, dyskalkulie, dysortografie a stručnější popis dalších specifických poruch učení je zpracován v další kapitole. Problematice ADHD je věnována celá 9. kapitola. Důležité informace, týkající se odlišností v přístupu k dětem s ADHD jsou velmi podrobně rozpracovány. 10. kapitola je zaměřena na změny, týkající se studia na střední škole. V teoretické části postrádám větší zaměření pozornosti na zvolenou problematiku dysgrafie.

Část praktickou tvoří 7 kapitol. V první z nich autorka představuje metody svého výzkumu. V další nás seznamuje s organizacemi, které pro svůj výzkum zvolila a navštěvovala. Jsou to: DYS-centrum Praha, ZŠ Obříství a Pedagogicko-psychologická poradna. V kapitole 13. jsme seznámeni s 6 hypotézami, které se autorka v práci bude snažit potvrdit či vyvrátit. S podivem zjišťuji, že jakýchkoliv informací, týkajících se dysgrafie – jako tématu bakalářské práce, se netýká ani jedna z hypotéz či otázek dotazníků. Dotazník, týkající se problematiky SVPU, studentka převzala ze svého dřívějšího šetření a volně na něj navazuje. I zde se však nevyskytují otázky směřující k zjišťování situace, týkající se problematiky dysgrafie. K potvrzení či vyvrácení hypotéz směřují. Podrobně se potvrzení či vyvrácení jednotlivých hypotéz věnuje na str.49.

V dalším návazném dotazníkovém šetření se autorka zaměřila právě na žáky se kterými spolupracovala v minulosti a kteří již přešli na střední školu. Zvolila si 2 hypotézy. Vzorek respondentů však není nijak významný, je spíše ilustrativní. Zde zmiňovaný individuální vzdělávací plán, doporučený postup při jeho zpracování, nalezneme v příloze č.3.

Vyhodnocení jednotlivých otázek navazujícího dotazníku je na str.52. Jednotlivé otázky jsou přehledně zpracovány do grafů a opatřeny vysvětlivkami a shrnujícími popisy. K potvrzení ani jedné z hypotéz nedošlo, což autorka vysvětluje na str.56.

V *závěru* je stručně zhodnocen provedený výzkum a především připomenutí vlastního kladného vztahu autorky k tématu.

V *příloze* práce nalezneme plné znění obou dotazníků, doporučený postup zpracování individuálního vzdělávacího programu a dále jeho doporučenou rámcovou strukturu. Příloha č. 5 obsahuje doporučené náležitosti speciálně pedagogického a psychologického vyšetření.

Dostupných zdrojů informací autorka využila vhodným způsobem. Práce s literaturou je na dobré úrovni. Po jazykové stránce je práce průměrná, objevují se drobné nedostatky (překlepy). Grafická úprava je dobrá.

Pro hodnocení práce navrhuji klasifikační stupeň dobře.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 1.5.2011 vypracovala:

.....

Mgr. Lenka Chittussiová